

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

N^o

97.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 3-го Декабря — 1835 — Wilno. Wtorek. 3-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 26-го Ноября.
Придворныя Новости
26-го Ноября.

Вчера въ Воскресенье, Чрезвычайный Посоль и Полномочный Министръ Е. В. Короля Великобританскаго, Лордъ *Дургамъ*, представлялся Его Императорскому Высочеству Великому Князю МИХАИЛУ, а также Графъ *Бломъ* Чрезвычайный Посоль и Полномочный Министръ Короля Датскаго, Баронъ *Лицереде*, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Короля Саксонскаго, и Князь *Бутера*, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Короля Обѣихъ Сицилій. После сего имѣла честь представляться Его Императорскому Высочеству Г. Артуръ *Кеннертъ*, находящійся при Великобританскомъ Посольствѣ. (J. d. S. P.)

— Высочайшею Грамотою 9-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Начальникъ 5-й Легкой Кавалерійской Дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Шабельскій*.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Канторъ, (въ Царскомъ Селѣ) Ноября 3-го числа, Совѣтникъ Курскаго Губернскаго Правленія, Коллежскій Ассессоръ Валерій *Скрипичинъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ званіе Каммергера Двора Его Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Приказомъ, 6-го Ноября, уволенъ отъ службы, по домашнимъ обстоятельствамъ, Шефъ Астраханскаго Кирасирскаго полка, состоящій по Кавалеріи Генералъ-Маіоръ Принцъ Эрнстъ *Виртембергскій*, согласно прошенію его, съ мундиромъ.

— Горный Начальникъ Луганскаго Литейнаго Завода, Корпуса Горныхъ Инженеровъ Полковникъ *Ильинъ*, уволенъ отъ сей должности, по разстроенному его здоровью, съ зачисленіемъ его вообще по Корпусу впредь до особаго о немъ распоряженія; на мѣсто же его опредѣленъ Исправляющимъ должность Горнаго Начальника Луганскаго Литейнаго Завода, Инженеръ-Маіоръ *Мевіусъ 2-й*. (P. И.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату (въ Кіевѣ), Октября 12-го числа, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, изображено: „Обращая вниманіе на настоящее положеніе возвращенныхъ отъ Польши губерній, Мы съ особеннымъ неудовольствіемъ удостоувѣрили, что Дворянство сего края, большею частию, избѣгая службы въ войскахъ Нашихъ или по части гражданской, упорствуетъ въ праздности. Отъ сей причины, при выборахъ на мѣста внутренней по губерніямъ службы, большая часть должностей поручается Дворянствомъ, лицамъ или вовсе не бывшимъ, или весьма мало служившимъ въ дѣйствительной государственной службѣ. Такимъ образомъ преимущество, справедливо дарованное Великороссійскому Дворянству за вѣрное и благородное жертвованіе жизнью на службу отечества, обращается здѣсь единственно въ предлогъ къ пользованію преимуществомъ безъ всякихъ заслугъ, и для наполненія мѣстъ внутренней службы людьми, вовсе неопытными, неспособными и часто неблагонадежными. Давы положить

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 26 Listopada.
NOWINY DWORU.
26go Listopada.

Wczora, w niedzielę, Hrabia *Durham* Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Jmci Brytanii Wielkiej, był przyjmowany przez Jego Cesarską Wysokość WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA, również Hrabia *Blome*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny N. Króla Duńskiego, Baron *Lützerode*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny N. Króla Saskiego i Xiażę *Butera*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny N. Króla Obojey Sycylii. Po tych przyjęciach, P. Arthur *Kennairt*, znajdujący się przy Poselstwie N. Króla Brytanii Wielkiej, miał honor być przedstawianym Jego Cesarskiej Wysokości. (J. d. S. P.)

— Przez Najwyższy Dyplomat 9go Listopada, Najłaskawiej mianowany Kawalerem orderu *S. Anny 1go stopnia*, Naczelnik 5tej dywizyi lekkiej jazdy, Generał-Major *Szabelski*.

— Przez Najwyższy rozkaz, dany do Kantoru Dworu (w Carskim Siele) 3go Listopada, Radca Kurskiego Rządu Gubernialnego, Assesor Kollegialny Walery *Skrypicyn*, Najłaskawiej mianowany Kamerherem Dworu Jego Cesarskiej Mości.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny, 6go Listopada, uwolniony ze służby, dla domowych interesów, Szef Astrachańskiego Kirysyerskiego półku, liczący się w Kawaleryi, Generał-Major, Xiażę Ernest *Wirtemberski*, zgodnie ze swą prośbą, z mundurem.

— Naczelnik Górniczej Ługańskiej Ludwisarni, Półkownik Korpusu Inżynierów Górniczych *Iljin*, uwolniony od tego obowiązku, dla zruynowanego zdrowia, z policzeniem do ogólnego składu Korpusu, do późniejszego o nim rozporządzenia; na jego zaś miedysce naznaczony do sprawowania obowiązków Górniczego Naczelnika Ługańskiej Ludwisarni, Major Inżynierów *Mewius 2gi*. (R. I.)

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi (w Kijowie), dnia 12 Pazdziernika, z własnoręcznym podpisem JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI, wyrażono: „Zwracając uwagę na obecne położenie powroconych od Polski gubernii, My ze szczególnem nieukontentowaniem przekonałismy się, że Dworzanstwo tego kraju, po większej części, unikając służby w wojskach Naszych albo w obowiązkach cywilnych, upoczywie trwa w próżnowaniu. Z tej przyczyny przy wyborach na miedysca wewnętrznej w Guberniach służby, większa część obowiązków porucza się przez Dworzanstwo, osobom, albo takim, które całkiem nie były w służbie, albo bardzo mało zostawały w rzeczywistej służbie Państwa. Tym sposobem prerogatywa, sprawiedliwie darowana Dworzanstwu Wielko-Rossyyskiemu, za wierne i szlachetne poświęcenie życia na służbę Ojczyzny, obraca się tu jedynie w pozor, do użytkowania z prerogatywy bez żadnych zasług, i dla zajęcia miedysc wewnętrznej służby, przez ludzi cale niedoświadczonych, nieuspobionych i częstokroć niezastęgujących na użność. Ażeby położyć tamę takiemu nadużyciu, uzna-

преграду таковому злоупотребленію, Мы признали за благо постановить слѣдующее: 1-е. Отнынѣ въ Губерніяхъ: Виленской, Гродненской, Минской, Волынской, Подольской и Бѣлостокской Области, никто не служившій въ военной или гражданской службѣ 10 лѣтъ не имѣетъ права быть избраннымъ на мѣста, выбору Дворянства предоставленныя. 2-е. Изъ сего изъемятся тѣ только лица, которые, хотя въ дѣйствительной службѣ не были, но уже два трехлѣтія по выборамъ служили. 3-е. На вакантныя мѣста, за неимѣніемъ къмъ замѣстить оныхъ, опредѣлять по распоряженію Министра Внутреннихъ Дѣлъ или отъ Комитета, учрежденнаго 18-го Августа 1814 года, но по ближайшей удобности и усмотрѣнію Министра Внутреннихъ Дѣлъ. Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить надлежащее по сему распоряженіе.

— 9-го Ноября, скончался въ Гельсингфорсѣ одинъ изъ извѣстнѣйшихъ Европейскихъ Оріенталистовъ, бывшій Профессоръ Краковскаго Университета, Членъ Парижскаго и Лондонскаго Королевскихъ Азіатскихъ Обществъ, *Александръ Викентьевичъ Шеміотъ*, на 34 году отъ рожденія. Онъ приобрѣлъ прочную извѣстность изданіемъ подробнѣйшей, какаго доселѣ существуетъ, Истории Арабской Имперіи Аббасидовъ (*Historia rerum Abbasidarum*, Парижъ, 1825, in 4°), и многими другими отличными сочиненіями на Польскомъ, Французскомъ и Латинскомъ языкахъ. Безпрерывные труды рано пресѣкли его полезную жизнь, и онъ скончался еще юный душею, но удрученный тяжкими болѣзнями тѣла, симъ врожденнымъ спутникомъ неутомимой любви къ наукѣ, отъ коего гибнуть трудолюбивые мужи. Онъ скончался въ чашоткѣ. Послѣ него осталось множество любопытныхъ трудовъ. Объявленное изданіе Арабскаго подлинника съ Русскимъ переводомъ Путешествія *Абуль-фазла* будетъ напечатано въ теченіе наступающаго года, Адъюнкты-Профессоромъ здѣшняго Университета, Оріенталистомъ Г. П. Гейтлингомъ. (Сѣв. Пт.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 25-го Ноября.

Король и Королева вчера отправились въ Нѣви.
— Маршалъ *Жераръ* имѣлъ вчера у Короля аудиенцію.

— По донесеніямъ изъ Алжира отъ 13 ч. Герцогъ *Орлеанскій* 10 ч. с. м. туда прибылъ и на другой день осматривалъ лагерь *Мустафы* и разныя крѣпости. Вечеромъ въ Ратушѣ былъ балъ. 12 ч. Герцогъ отправился въ Сиди-Феррухъ; здѣсь дѣлалъ смотръ національной гвардіи и гарнизону. 15 или 16 ч. Герцогъ съ Маршаломъ *Клозелемъ* на пароходѣ *Castor* намѣренъ отплыть въ Оранъ.

— Парижскій Журналъ доноситъ, что Г. *Барантъ*, выѣхалъ съ женою, но неизвѣстно куда.

— По телеграфическому извѣстію изъ Тулона отъ 23 ч., Герцогъ *Орлеанскій*, 19 ч. въ сопровожденіи Маршала *Клозеля* выѣхалъ изъ Алжира въ Оранъ.

— Журналъ *Првній* сообщаетъ сегодня о выѣздѣ назначеннаго на Посольство при Россійскомъ Дворѣ Барона *Баранта* присовокупляя, что онъ отправляется на мѣсто своего назначенія.

— По словамъ газеты *Baltimore Chronicle*, окружающіе Президента *Джаксона*, весьма стараются возбудить его противу Франціи, и склонить къ прекращенію связей съ симъ Государствомъ. — *Moniteur du Commerce* сегодня сообщаетъ, что корабли *Agésilas*, *Jupiter* и *Iphigenia*, немедленно будутъ вооружены въ Брестѣ, и что сей флотъ, надъ которымъ получить команду Г. *Мако*, будетъ состоять изъ 3-хъ линейныхъ кораблей, 7 фрегатовъ перваго разряда и приличнаго числа легкихъ судовъ.

— Сегодняшній номеръ *Gazette Quotidienne* содержитъ: „Вчера вечеромъ мы получили извѣстіе о перемѣнѣ Министерства въ Португаліи. Сіе извѣстіе само по себѣ не имѣетъ никакой важности, но замѣчательно потому, что вдругъ потомъ последовало отозваніе корпуса войска, недавно прибывшаго изъ Португаліи въ Испанію, коего авангардъ уже дошелъ было до Заморы.“

— Въ *Sentinelle* напечатано: „12 и 13 числа с. м. Генераль *Кордова* растянулъ около Эбро всю линію, и правымъ крыломъ занималъ Леринъ, Ларрагву и другіе порты. Генераль *Эвансъ* съ Англичанами и бригада *Хаурегви* держались въ Витторіи и окрестностяхъ. *Ораа* съ 3,000 чел. находился около Пампелуны, такъ, что все войско составляло дугу, коей тѣтивою линія *Пиринеевъ*.“

— Полковникъ *Шварцъ*, командовавшій Французскимъ легіономъ, оказавшимъ себя въ Испаніи столь неблагонадежнымъ, что принуждены были распустить оный, отправился чрезъ Бордо въ Парижъ. Весь его легіонъ оставилъ Испанію и Испанскую службу.

ліśmy za dobre postanowić, co następuje: 1) Odtąd w Guberniach Wileńskiej, Grodzieńskiej, Mińskiej, Wołyńskiej, Podolskiej i Białostockiej Obwodzie, nikt, kto nie służył w Woyskowej lub Cywilnej służbie lat 10-ciu, nie ma prawa być wybranym na miejsca, wyborowi Dworzanstwa zostawione. 2) Od tego wyymują się te tylko osoby, które, chociaż w rzeczywistej służbie nie były, ale już dwa trzylecia z wyborow służyły. 3) Na miejsca, wakujące dla niedostatku kim ich zajęć, назначать z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, albo od Komitetu, ustanowionego dnia 18 Sierpnia 1814 roku, lecz podług bliższej dogodności i uwagi Ministra Spraw Wewnętrznych. Rządzący Senat nie zaniecha uczynić należytego w tém rozporządzenia. (G. S.)

— Dnia 9go Listopada, umarł w Helsingfors jeden z najświetniejszych Orientalistów Europejskich, były Professor Uniwersytetu Krakowskiego, Członek Paryzkiego i Londyńskiego Królewskich Towarzystw Azyatyckich, *Alexander Wincentego Syn Szemiot*, w 34-tym roku życia. Zjednął sobie trwałą sławę z wydania najdokładniejszej z będących dotąd Historii Arabskiego Imperyum Abbasidów (*Historia rerum Abbasidarum*, Paryż 1825 in 4-to), i wielu innych dzieł odznaczających się w językach Polskim, Francuzkim i Łacińskim. Ustawiczna praca wcześniej przerwała życie tak pożyteczne; umarł młody jeszcze w umyśle, ale dręczony ciężkimi chorobami ciała, tym nieodstępny towarzyszem niezmordowanego przywiązania do nauk, z którego giną pracownicy ludzkie. Umarł z suchoty. Zostało po nim wiele ciekawych robót. Zapowiedziane wydanie Arabskiego oryginału z Ruskim przekładem *Podróży Abulfazla* będzie wydrukowane w biegu nadchodzącego roku, przez Professora Adjunkta tutejszego Uniwersytetu P. P. *Geitlina*. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 25 Listopada.

Król i Królowa wyjechali wczora do Neuilly.

— Marszałek *Gérard* miał wczora audyencyą u Króla.

— Podług doniesień z Algieru pod 13tym, Xiążę *Orleans*, dnia 10go t. m. tam przybył, następnego dnia oglądał oboz *Mustafy* i różne warownie. Wieczorem był dany bal na ratuszu. 12go udał się Xiążę do Sidi-Ferruch; tu odbył przegląd gwardyi narodowej i woysk załogi. 15go lub 16go ma Xiążę z Marszałkiem *Clauzel* na parochodzie *Castor* płynąć do Oranu.

— Dziennik Paryzki donosi, że P. *Barante* z żoną swą wyjechał, ale nie wyraża dokąd.

— Podług telegraficznego doniesienia z Tulonu pod 23cim, Xiążę *Orleński*, dopiero 19go w towarzystwie Marszałka *Clauzel* z Algieru do Oranu wyjechał.

— Dziennik *Rozpraw* donosi dzisiaj o wyjeździe przeznaczzonego na poselstwo do Dworu Rosyjskiego, Barona *Barante*, z dodatkiem, że się udaje do miejsca swojego przeznaczenia.

— Podług gazety *Baltimore - Chronicle*, otaczający Prezydenta *Jackson*, bardzo się starają oburzyć go przeciwko Francyi, i skłonić do zerwania z tēn Państwem stosunków. — *Monitor handlowy* donosi dzisiaj, że okręty *Agésilas*, *Jupiter* i *Iphigenia*, niezwłocznie w Brest uzbrowione być mają, i że ta flotta, której dowództwo Pan *Mackau* ma otrzymać, z 3ch okrętów liniowych, 7miu fregat pierwszego rzędu i stosowanej liczby statków lekkich składać się będzie.

— Dzisiejszy numer *Gazety Codziennej* zawiera: „Wczora wieczorem otrzymaliśmy wiadomość o zmianie Ministerium w Portugalii. Wiadomość ta nie jest z siebie ważną, ale to jej nadaje pewny interes, że wnet potem nastąpiło odwołanie korpusu woyska, który niedawno do Hiszpanii wkroczył, i którego straż przednia już była do Zаморы doszła.“

— W *Sentinelle* czytamy: „W dniach 12tym i 13tym t. m., Jenerał *Cordova* całą linią nad Ebro osadził, i prawem skrzydłem zajmował Lerin, Larragua i inne porty. Jenerał *Evans* z Anglikami i brygada *Jaureguy* trzymali Vitorrią i okolice. *Oraa* z 3,000-mi ludźmi był w okolicach Pampelony, tak że całe woysko tworzyło łuk, którego cięciwą linia *Pyreneów* stanowi.“

— Półkownik *Schwartz*, który legią francuzką dowodził, a która w Hiszpanii tak się źle sprawiła, że rozwiązana być musiała, przez *Bordeaux* do Paryża pojechał. Cała jego legia służbę Hiszpańską i Hiszpanią samą opuściła.

— На биржѣ опять говорили о вооруженіяхъ въ нашихъ портахъ, и что Англійскій и Французскій флоты у Испанскихъ береговъ чрезвычайно будутъ усилены, дабы учинить *Донъ-Карлосу* рѣшительный отпоръ. Изъ Испаніи также получены извѣстія отъ 12 ч. Обѣ Палаты въ адресахъ своихъ на тронную рѣчь мало обнаружили довѣрія къ *Г. Мендизабалу*, и объявили желаніе, прежнее Министерство признать обвиняемымъ. Напоследокъ носился слухъ, что Португальскія войска не вступили и не вступятъ въ Испанію.

26-го Ноября.

Россійскій, Англійскій и Испанскій Посланники, третьяго дня были приглашены къ Королю на обѣдъ. Вечеромъ Король принималъ Маршаловъ *Макдональда*, *Удино* и *Мезона*; а потомъ занимался съ Президентомъ Совѣта и Великимъ Хранителемъ Печати.

— Говорятъ, что Генералъ *Себастьяни* предъ самымъ отъездомъ въ Лондонъ, получилъ увѣреніе, что до истеченія Января онъ будетъ отозванъ въ Парижъ для принятія Министерства.

— На биржѣ много говорили о большомъ наборѣ матросовъ, а нѣкоторые по письмамъ изъ Гавра сказывали, что число ихъ будетъ простираться до 20,000 челов.

— По письму, полученному изъ Алжира отъ 14 ч. с. м. все войско, коему назначено выступить противу *Абдель-Кадера*, и въ концѣ сего мѣсяца собраться въ Оранъ, простирается до 11,600 чел., не включая въ то число артиллеріи и Арабовъ Бея *Ибрагима*, такъ что всего можно полагать до 12,000 челов.

— Въ *Gazette de France* содержится, что Христианосы, съ приближеніемъ Карлистовъ, опять оставили Эстеллу и обратились въ бѣгство; вспомогательный Англійскій корпусъ все еще находится въ Витторіи.

27-го Ноября.

Король давалъ вчера аудіенцію Г-ну *Дюпену* старшему, а потомъ имѣлъ полчаса совѣщаніе съ Министрами.

— Морскій Министръ назначилъ комиссію для составленія уголовной морской книги, которая въ будущемъ засѣданіи будетъ представлена Палатамъ. Говорятъ о производствѣ въ высшіе ранги по морской части.

— *Мониторъ* пишетъ: 24 ч. *Сегастибельса* съ 3 орудіями, напалъ на малый портъ Аррамбари при Ст. Себастьянѣ, и послѣ 8 часовъ осады взялъ оный. Полагаютъ, что Карлисты съ сими орудіями выступятъ на Бегобію, и на сей конецъ соорудили уже нѣсколько батарей. Изъ Валенціи отъ 17 ч. доносятъ, что изъ 300 чел. находящихся подъ командою *Органиста*, 60 пало при Лосъ-Аркосъ. (*A.P.S.Z.*)

— Въ *Gazette des Tribunaux* напечатано слѣдующее: „Г. *Порталис* началъ третьяго дня, въ тайномъ засѣданіи Суда Перовъ, чтеніе своего доклада по дѣлу *Фіески*. Мы не можемъ еще сообщить этотъ докладъ вполнѣ, однако представляемъ нашимъ читателямъ то, что узнали о содержаніи оного. Въ вступленіи къ своему докладу, Г. *Порталис* объявилъ, что изслѣдованіе произведено было со всею возможною полнотою, и что строгость розысканій была соразмѣрна съ великостію преступленія. Переходя потомъ къ самымъ фактамъ, Г. *Порталис* изобразилъ во всей подробности, событія 28 Іюля, ихъ ужасныя послѣдствія и всѣ обстоятельство арестованія *Фіески*. Дверь была заперта изнутри; вломившись въ комнату, нашли въ ней „фигиль“, и изображеніе Герцога Бордосскаго; доказано однако, что этотъ портретъ повѣшенъ единственно для того, чтобъ ввести Полицію въ заблужденіе; *Фіески* самъ признался въ этомъ въ послѣдствіи времени. Въ отношеніи къ тому, былъ ли *Фіески* одинъ въ комнатѣ при выстрѣлѣ адской машины, — сомнѣнія остались неразрѣшенными. Хотя одинъ изъ свидѣтелей показалъ, что передъ самымъ появленіемъ Короля со свитою онъ видѣлъ, какъ сторы были приподняты и изъ окна показались нѣсколько головъ; но это — свидѣтельство одного только человѣка и опровергается показаніемъ другихъ, которые увѣряютъ, что по совершеніи злодѣйства, никто не выходилъ изъ дому. — Что касается до найденныхъ въ комнатѣ двухъ бѣлыхъ шляпъ, то при изслѣдованіи не узнано, кому онѣ принадлежатъ. Одна, разорванная во многихъ мѣстахъ, принадлежала, какъ кажется, *Фіески*. — Нанимая квартиру, выдавалъ онъ себя за *Жерара*, уходилъ утромъ со двора, и возвращался домой ввечеру; по временамъ посѣщалъ его человѣкъ, котораго онъ выдавалъ за своего дядю. Доселѣ полагали, что это былъ *Морей*, по изслѣдованію, напротивъ того, оказывается болѣе вѣроятнымъ, что то былъ *Пепенъ*. Въ день парада *Фіески* нѣсколько разъ, противъ обыкновенія приходилъ въ сосѣдную кондитерскую лавку, и спра-

— Знову на giełdzie mówiono o uzbrojeniach w naszych portach, i że floty francuska i angielska u brzegów hiszpańskich nadzwyczajnie wzmocnione być mają, ażeby stanowczy przedsięwziąć opór *Don Carlosowi*. Miano także wiadomości z Hiszpanii pod d. 12tym. Obie Izby w adressach swych na mowę z tronu mało okazały ufności w Panu *Mendizabal*, i oświadczyły życzenie, ażeby przeszłe Ministerium uznać w stanie oskarżenia. Nakoniec powtarzano pogłoskę, że woyska Portugalskie jeszcze do Hiszpanii nie wkroczyły i nie wkroczą.

Dnia 26.

— Posłowie Rosyyski, Angielski i Hiszpański byli zawczora zaproszeni do Królewskiego stołu. Wieczorem przyjmował Król Marszałków *Macdonalda*, *Oudinota* i *Maisona*. Wieczorem pracował Król z Prezydentem Rady i Wielkim Strażnikiem Pieczęci.

— Mówią, że Jenerał *Sebastiani* przed samym do Londynu wyjazdem otrzymał upewnienie, że około końca Stycznia do Paryża będzie odwołany, aby mógł wejść do Ministerium.

— Na giełdzie bardzo mówiono o wielkim zaciągu maytków, a niektórzy z listów, z Havru pisanych, powiadali, że liczba ich do 20,000 ludzi ma wynosić.

— Podług listu, otrzymanego z Algieru pod 14tym t. m., cała siła, przeciwko *Abdel-Kaderowi* idź mająca i do końca tego miesiąca w prowincyi Oran zebrać się powinna, 11,600 ludzi wynosi, wyjąwszy artylleryą i Arabów Beja *Ibrahima*, tak, że w zupełności 12,000 ludzi liczyć można.

— *Gazette de France* donosi, że Krystyniści, za zbliżeniem się Karolistów, znowu *Estellę* opuścili i wzięli się do ucieczki; posiłkowy korpus angielski ciągle jeszcze zaayduje się w *Vittorii*.

Dnia 27.

Król dawał wczora audyencyą Panu *Dupin*, starszemu, a potem półgodzinną miał radę z Ministrami.

— Minister morski wyznaczył kommissyą do ułożenia karney księgi morskiej, która na przyszłym posiedzeniu ma być przedstawiona Izhom. Mówią o podniesieniu do wyższych rang, w służbie morskiej nastąpić mającém.

— W *Monitorze* czytamy: d. 24go *Segastibelza* z 3ma działami na mały port Arrambari pod St. Sebastian uderzył, i po ośmiogodzinném oblężeniu zdobył. Tego są zdania, że Karoliści z temiż działami na Behobią pójdą, i już tym celem kilka baterii wzniesli. Z *Valencyi* pod d. 17tym piszą, że z 300 ludzi, pod dowództwem *Organista* będących, 60 pod Los-Arcos poległo. (*A.P.S.Z.*)

— *Gazette des Tribunaux* zawiera, co następuje: „Pan *Portalis* na tajnym posiedzeniu Sądu Parów, zawczora zaczął czytanie swego sprawozdania w sprawie *Fieschiego*. Nie możemy jeszcze zupełnie udzielić tego raportu, jednakże donosimy naszym czytelnikom to, cośmy powzięli o brzmieniu jego: na wstępie swego raportu P. *Portalis* oświadczył, że śledztwo jego zrobione z największą zupełnością, i że ścisłość badań była w miarę wielkości przestępstwa. Przechodząc potem do samych faktów P. *Portalis* wystawił w zupełnych szczegółach wypadek d. 28 Lipca, okropne ich skutki i wszystkie okoliczności aresztu *Fieschiego*. Drzwi zamknięte były ze środka; gdy wyłamawszy je weszli do mieszkanka, znaleziono w niém lónt i portret Xięcia *Bordeaux*; jednakże dowiedziono, że ten portret zawieszony był jedynie dla tego, ażeby policyą wprowadzić w obłąkanie; *Fieschi* sam to zeznał w późniejszym czasie. — Względem zaś tego, azali *Fieschi* znajdował się sam jeden przy wystrale maszyny piekielnej, — wątpliwość nie rozwiązana. Chociaż jeden ze świadków wyznał, że przed samem ukazaniem się Króla z orszakiem, widział on, jak sztory okna były podjęte i z okna kilka głów dało się postrzedz; lecz to — świadectwo jest jednej tylko osoby, i zbijaane wyznaniem innych, którzy zapewniają, że po dopełnieniu zbrodni nikt nie wychodził z domu. — Względem znalezionych w mieszkaniu dwóch białych kapeluszy przy śledzeniu nie dowiedziano się, do kogo te należały. Jeden w kilku miejscach podarty, należał, jak się zdaje, do *Fieschiego*. — Najmując kwaterę nazwał się on *Gérardem*, wychodził z domu rano, a powracał wieczorem; niekiedy odwiedzał go niejakiś człowiek, którego mianował swym stryjem. Dotąd rozumiano, że to był *Morrey*; przeciwnie zaś z wyśledzenia pokazuje się więcej pewniejszym, że to był *Pepin*. W dzień parady *Fieschi* kilka razy, przeciw zwyczajowi, chodził do blizkiej cukierni i prosił wódki. — Gdy wkrótce po jego zatrzymaniu, gwardzista narodowy zapytał, jak się on nazywa, odpowiedział: „co ci do tego?“ — W pierwszych chwilach na wszystko odpowiadał on w tym tonie; je-

шиваль водки. — Когда немедленно по задержаніи его, одинъ національный Гвардеецъ спросилъ, какъ его зовутъ, то онъ отвѣчалъ: „какое вамъ до этого дѣло?“ — Въ первыя минуты отвѣчалъ онъ все въ этомъ тонѣ; отвѣты его сдѣлались нѣсколько опредѣлительнѣе, когда уже привели его въ *Concièrgerie*. Нѣсколько времени показывалъ онъ большую само-надеянность; но въ одинъ изъ слѣдующихъ дней воскликнулъ: „Я гнусный человѣкъ убійца; совѣсть мучитъ меня за мой поступокъ.“ — Узнано было, что нѣсколько людей посѣщали мнимаго *Жерара*, и что 26 Іюля въ квартиру его былъ принесенъ сундукъ. Несшій его замѣтилъ, что онъ былъ очень тяжелъ, и что въ немъ вѣроятно было желѣзо; между тѣмъ *Фіески* утверждалъ, что въ немъ было бѣлье, принадлежавшее его женѣ. Въ этомъ сундукѣ принесены ружейные стволы; сосѣди замѣтили, что съ этого времени *Фіески* оставался дома. Они слышали даже стукъ, какъ будто отъ ударовъ молоткомъ. Нѣтъ сомнѣнія, что съ этихъ поръ занимался онъ приготовленіемъ гибельной машины. Въ день парада *Фіески* скрывъ сундукъ, отвезъ его самъ въ кабриолетъ. При разысканіяхъ слѣдили этотъ сундукъ такъ сказать, шагъ за шагомъ, и такимъ образомъ открыли сначала Г-жу *Петти*, а наконецъ нашли и самый ящикъ у незамужней *Нины Лассавъ*. Г-жа *Петти* показала примѣты хозяина сундука и объявила, что его зовутъ *Фіески*. Примѣты совершенно соответствовали мнимому *Жерару* и чрезъ это въ первый разъ узнали, что *Фіески* принялъ ложное имя. Споры о покупкѣ ружейныхъ стволовъ занимаютъ, какъ кажется, много мѣста въ докладѣ. Въ газетахъ было сказано, что *Фіески*, покупая стволы, старался получить баришъ, поставивъ въ счетъ цѣну выше той, какую заплатилъ. Изъ этого заключали, что деньги даны кѣмъ нибудь постороннимъ. Кажется, что этотъ фактъ подтверждается изслѣдованіемъ. — По показанію жильцовъ дома, въ которомъ *Фіески* устроилъ свою машину, *Морей* приходилъ къ нему 27-го Іюля и былъ у него, когда слышали удары молотка. Въ это время, вѣроятно, заряжены стволы. — *Морей* (такъ утверждалъ жильцы) уходя, повстрѣчался на лестницѣ со служанкою и отворотился, чтобы не быть узнану. Вскорѣ потомъ аресторана *Нина - Лассавъ*. Два дня не давала она никакихъ отвѣтовъ на дѣлаемые ей вопросы; наконецъ объявила, что на изготовленіе машины, какъ она полагаетъ, употреблено дерево, которое она видѣла еще въ Апрѣль мѣсяцъ. Въ то время спрашивала она неоднократно *Фіески*: на что ему эти куски дерева? и получила въ отвѣтъ, „это не женское дѣло, до тебя не касается.“ — Она упоминаетъ также о свиданіи, которое имѣла въ послѣдствіи времени съ *Мореемъ*. Изъ разговора ихъ при этомъ случаѣ открывается, что *Морей* зналъ о покушеніи на жизнь Короля. *Нина* сказала ему: Ты хотѣлъ умертвить одного, и убилъ 50 чел.; въ томъ числѣ и бѣднаго Генерала *Мортъе*, о которомъ такъ много говорятъ хорошаго.“ *Морей* отвѣчалъ на это: „Да, и онъ былъ такой же негодяй, какъ и прочіе!“ — „Что касается до меня, продолжала *Нина*, то я взяла бы два пистолета, и вторымъ застрѣлилась бы сама.“ — Полицейскій Коммиссаръ *Діоне*, какъ уже извѣстно, былъ за нѣсколько дней до покушенія тайно предваренъ о существованіи преступнаго замысла. — Извѣстіе это подтверждается изслѣдованіемъ. — Къ сожалѣнію арестованіе *Боаро* послѣдовало послѣ покушенія. Нѣсколько свидѣтелей показали, что *Боаро* 27-го числа сказады, что желающіе видѣть парадъ на другой день поступать благоразумно, если не пойдутъ далѣе театра de l'Ambigu comique. Кажется также, что *Боаро* былъ уже и прежде замѣчанъ въ подобныхъ покушеніяхъ, и принадлежалъ тогда къ республиканской партіи. — Самую важную часть доклада составляютъ допросы *Фіески*. Кажется, что сначала онъ утверждалъ, будто бы не имѣетъ соучастниковъ, и не хотѣлъ дѣлать никакихъ показаній. Между тѣмъ открыто, что Подполковникъ 12 легіона національной гвардіи *Лавока* зналъ его прежде. При очной съ нимъ ставкѣ *Фіески* былъ весьма разстроганъ и много плакалъ. Онъ то обѣщалъ открыть все, когда будетъ въ состояніи оставить постель; то объявлялъ, что все показаніе ненужны потому, что его будутъ казнить; то утверждалъ, что можетъ открыться одному только Г. *Лавока*. Наконецъ онъ признался, что *Морей* сопровождалъ его при наймѣ квартиры, и что 27-го числа они вмѣстѣ пили пиво. Онъ сдѣлалъ также нѣсколько показаній о покупкѣ ружейныхъ стволовъ; на вопросъ продавца: что онъ съ ними сдѣлаетъ? онъ отвѣчалъ, что они назначаются на вооруженіе Корсиканцевъ. Здѣсь открываются первые слѣды соучастія *Пепена*, который, какъ полагаютъ, доставилъ *Фіески* деньги, и съ которыми онъ однажды обѣдалъ. На вопросъ о

го odpowiedzi stały się nieco dokładniejszymi, gdy go odprowadzano do Concièrgerie. Niejaki czas wielką pokładał w samym sobie nadzieję, lecz w jednym z następnych dni zawołał: „Jestem niegodziwy człowiek zabójca; sumnienie dręczy mię za mój postępek.“ — Było dośledzono, że kilku ludzi odwiedzało mniemanego *Gerarda* i że dnia 26 Czerwca kufer był przyniesiony do jego kwatery. Niosący go zauważył, że był bardzo ciężki, i że w nim zapewna było żelazo; tymczasem *Fieschi* utrzymywał, że w nim była bielezna, należąca do jego żony. W kuftrze tym znajdowały się rurki karabinowe, sąsiedzi dostrzegli, że odtąd *Fieschi* nie wychodził z domu. Słyszeli nawet stukanie podobne do uderzenia młotka. Niema wątpliwości, że od tego czasu pracował on nad urządzeniem zgubnej maszyny. W dniu parady *Fieschi* skrył kufer, sam go odwozisz w kabryolecie. Przy śledzeniach dochodzono tego kufra, można powiedzieć krok w krok i tym sposobem z początku odkryto Panią *Petit*, a naostatek i sam kufer znaleziono u niezamężnej *Niny Lassave*. P. *Petit* opowiedziała rysy właściciela kufra; oświadczyła, że go nazywają *Fieschi*. Rysy te zupełnie zgodne były z mniemanym *Gerardem*, i przez to pierwszy raz dowiedziono się, że *Fieschi* przybrał sobie fałszywe nazwisko. Rozprawy o kupowaniu rur karabinowych, zajmują, jak się zdaje, wiele w raporcie miejsca. Gazety namieniały, że *Fieschi*, kupując rurki, chciał mieć zysk, podając w rachunku cenę wyższą nad zapłaconą. Ztąd wnoszono, że pieniądze dane były przez jakąś ustronną osobę. Zdaje się, że czyn ten potwierdza się śledztwem. Według zeznań osób, mieszkających w domu na bulewarku du Temple, gdzie *Fieschi* urządził maszynę swoją, był u niego w dniu 27 lipca *Morey*, i znajdował się obecny w pokoju podczas uderzeń młotkiem, które słyszał było, a według podobieństwa z nabijania luf pochodziły. Zapewniają, że *Morey* oddalając się ze stancyi *Fieschiego*, spotkał służącą na schodach, a niechęć bydy widziały, twarz od niej odwrócił. Wkrótce potem uwięziono *Ninę Lassave*, mniemaną powiernicę *Fieschiego*. Przez dwa dni wzbraniała się odpowiadać na czynione jej pytania, ale oświadczyła nareszcie, że jeszcze w kwietniu widziała kawałki drzewa, które, jak się jej zdaje, do zrobienia maszyny służyły. Gdy się pytała natenczas *Fieschiego*, coby z drzewem chciał robić, odpowiedział jej: „są to rzeczy nienależące do kobiet, a tobie nie do tego.“ Taż *Lassave* namieniła także o późniejszym widzeniu się swém z *Moreyem*, a z rozmowy, jaką z nim podówczas miała, pokazuje się, że *Morey* musiał mieć wiadomość o zamierzonym zamachu. W tej rozmowie, powiedziała mu: „Chciałeś zabić jedną osobę, a zabiłeś 50, i pocziwego generała *Mortier*, o którym tyle dobrego mówiono.“ — *Morey* odpowiedział na to: i on takiż łajdak jak i wszyscy! Co do mnie, mówiła dalej *Nina*, wzięłabym dwa pistolety i samabym się drugim zastrzeliła. Już dawniej było doniesioném, że dano kommissarzowi policyi *Dionnet* tajną skazówkę o zamachu na dni kilka przed jego spełnieniem. Tę okoliczność zdaje się także śledztwo potwierdzać. Jak wiadomo, aresztowano na zasadzie tej skazówki niejakiego *Boireau*, ale niestety już po dokonanej zbrodni. Według zeznań kilku świadków, miał *Boireau* na dniu 27 powiedzieć, że ci, którzy nazajutrz na przeglądzie znajdować się będą, dobrze uczynią, gdy teatru de l'Ambigu comique nie przejdą. Zdaje się, że *Boireau* był już dawniej do podobnych zamachów wpłątany, i wtenczas wyznawał republikańskie zasady. Najważniejszym w tém zdaniu sprawy ustępem, są zeznania *Fieschiego*. Chciał on z początku utrzymywać, że nie ma żadnych spółników i wzbraniał się uporczywie dać najmniejszego w tej mierze wyjaśnienia. Tymczasem dowiedziano się, że podpułkownik 12 legii gwardyi narodowej *Ladvozat* znał go dawniej. Gdy tenże stanął przed nim, zmięknął *Fieschi* i rzewnie płakał. Obiecał on odkryć wszystko, gdy już będzie mógł chodzić; raz oświadczył, że wszystkie zeznania nie są potrzebne, dla tego, że on będzie karany; drugi raz utrzymywał, że może zwierzyć się samemu tylko P. *Ladvozat*. Zeznał nareszcie, że był z nim *Morey* dla najęcia stancyi na bulewarku du Temple, i że d. 27 pili z sobą piwo. Udzielił także niektórych wyjaśnień względem kupna lufek; a gdy sprzedający pytał go: coby z nimi chciał robić, powiedział, że są przeznaczone na uzbrojenie Korsykańów. Tutaj dopiero powzięto pierwsze ślady spółnictwa *Pepina*, który dawał na kupno pieniądze, a z którym *Fieschi*, jak zeznaje, raz tylko jadł obiad. Na zapytanie o portrecie xięcia *Bordeaux*, odpowiedział: „kupię ten portret jedynie dla tego, ażeby policyi dać mylną skazówkę, ponieważ, w razie, gdyby mi się udziło, myślanoby, że jakiś karlista ten występek spełnił.“ — Dalej zeznał jeszcze *Fieschi*, że wkrótce przed wykonaniem zamachu, spostrzegłszy wprost okien swoich podpułkownika *Ladvozat*, uczuł w sobie zgry-

заться съ общественнымъ мнѣніемъ и сдѣлать диссидентамъ нѣкоторое облегченіе.

— Графъ *Матушевизъ*, коего вещи и экипажи при перевозѣ изъ Англіи въ Неаполь потонули, имѣлъ предосторожность, застраховать оныя, а потому небольшой понесетъ убытокъ.

— Полковникъ *Фоксъ*, Секретарь Генераль-Фельдцейхмейстера, который съ другими знатными офицерами, былъ на маневрахъ въ Пруссіи, Польшѣ и Богеміи, сюда возвратился.

27-го Ноября.

Принцесса *Викторія* столько уже здорова, что во время хорошей погоды, часто проѣзживается.

— Францъ *Георгъ Молине* сынъ Графа *Сафтона* отправился отсюда въ Франкфуртъ, въ должность Секретаря Посольства.

— Ежедневно ожидаютъ въ Лондонѣ Графа *Орлова*, который прѣдетъ съ особенными порученіями.

— Нагруженный купеческій корабль *Сиръ Карлъ Малькольмъ*, поднимающій 836 тоннъ груза, съ 43 чело-
вѣкъ 90-го полка, отплылъ изъ Корка въ Цейлонъ, а два другіе корабля съ 91-мъ полкомъ на островъ Св. Елены.

— Посланныкъ Французскій и Повѣренный въ Американскихъ дѣлахъ вчера занимались въ Торговомъ Департаментѣ.

— *Sun* не вѣритъ, что бы Королева *Донна-Марія*, издала повелѣніе Португальскимъ войскамъ возвратиться изъ Испаніи.

— *Morning-Herald*, полагаясь на письмо изъ А-
тены отъ 26-го Октября, утверждаетъ, что Лондонская Конференція о Греческихъ дѣлахъ, на предложеніе Баварскаго Короля немедленно соберется.

— По письмамъ изъ Бомбей отъ 15-го Іюля, въ Дели будто бы произошелъ кровопролитный бунтъ противу всѣхъ Европейцевъ, дабы не допустить передать суду Набоба Феросипурскаго, умертвившаго Англійскаго Агента *Фрезера*. Набобъ освобожденъ. Англійскій Судья *Г. Кольвинъ* со многими другими Англичанами умерщвлены, и городъ Дели остался во власти Набоба. Письма изъ Дели отъ 1-го Іюля не упоминаютъ о сихъ происшествіяхъ, и сіе извѣстіе еще сомнительно. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ.

16-го Ноября последовало открытіе засѣданій Испанскихъ Чиновъ, лично Королевою Правительницею. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Мюнхенскій Профессоръ *Грюнтгаузенъ* утверждалъ за нѣсколько времени предъ симъ, что нашелъ ясныя доказательства обитаемости луны. Вся Европа смѣялась надъ Баварскимъ Астрономомъ, но, не смотря на это, онъ остался столь же твердъ въ своемъ мнѣніи, какъ *Кристофъ Коломбъ*, объявившій о существованіи Новаго Свѣта. Въ Германскихъ журналахъ сообщенъ публикѣ результатъ наблюденій Профессора *Грюнтгаузена*, и ученаго товарища его, также Астронома, *Шпретера*. Они утверждаютъ: 1) что начиная отъ 55° Южной широты до 65° Сѣверной широты, поверхность луны покрыта прозябеніями; 2) что отъ 50° С. ш. до 47° Ю. ш. луна представляеть несомнѣнные признаки существованія живыхъ тварей, и наконецъ 3) что признаки эти весьма ясны и что на оной можно различать болшія дороги въ разныхъ направленіяхъ, а около экватора сей планеты, даже одно колосальное зданіе, и что наконецъ, все вмѣстѣ представляеть видъ обширнаго города, неподалеку отъ коего усматривается строеніе весьма похожее на редутъ съ бастіонами.

— Въ Мюнхенской газетѣ напечатано, полученное на нынѣшней недѣлѣ извѣстіе, что въ двухъ часахъ отъ Аѳинъ умерщвлено разбойниками цѣлое Греческое семейство. До сихъ поръ еще не нашли преступниковъ, оставившихъ на мѣстѣ преступленія топоры, орудія своего злодѣянія. Въ гористыхъ мѣстахъ нелегко преслѣдовать разбойниковъ. Солдаты, служившіе подъ начальствомъ Генерала *Гордона*, въ Руміліи, разказываютъ, какъ часто такіе Клефты издѣвались надъ ихъ тщетными поисками. Они иногда видѣли разбойниковъ, собравшихся шайками во сто чело-
вѣкъ у подошвы или на вершинѣ горы, и когда преслѣдователи приходили къ мѣсту, на которомъ недавно стояли разбойники, тамъ уже не было и слѣда ихъ. Однако же въ последнее время многіе изъ этихъ отчаянныхъ злодѣевъ захвачены и приведены въ оковахъ въ Навплію. (Сѣв. II.)

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Декабря 3 д. 1835 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Левъ Боровскій.

опиніи powszechniejszej, i dla dyssydentów pewne zezwolenia uczynić.

— Hrabia *Matuszewicz*, którego sprzęty i pojazdy w przewożeniu z Anglii do Neapolu zatongły, miał tę przeczorność, że je zaasekurował, a tak szkodę nie wielką ponosi.

— Powrócił tu Półkownik *Fox*, Sekretarz Jeneralnego Feldceigmistrza, który z innemi odznaczającemi się oficerami Angielskimi, był na manewrach w Prussiech, Polsce i Czechach.

Dnia 27.

Xiężniczka *Victoria* tyle już wyzdrowiała, że w czasie łagodniejszego powietrza przejażdżki używa.

— P. Franciszek Jerzy *Molynaux*, syn Hrabiego *Safton*, wyjechał ztąd do Frankfortu, dla sprawowania tam obowiązku Sekretarza Poselstwa.

— Codziennie spodziewamy się w Londynie Hrabiego *Orłowa*, ze szczególnemi poleceniami przybydź mającego.

— Zafraktowany okręt kupiecki, *Sir Karol Malcolm*, 836 beczek ładunku podejmujący, z 430tą ludzi gogo półku z Cork do Ceylonu wypłynął, a dwa inne okręty z 91szym półkiem do wyspy Św. Heleny.

— Poseł Francuzki i Pełnomocnik Amerykański mieli wczora czynność w wydziale handlowym.

— *Sun* nie chce wierzyć, że Królowa *Donna Marya* wydała rozkaz, ażeby woyska Portugalskie z Hiszpanii powróciły.

— *Morning Herald*, polegając na liście z Aten, pod 26 Października pisany, utrzymuje, że Konferencya Londyńska o sprawach Greckich, na wniesienie Króla Bawarskiego, wkrótce się zgrupowała.

— Podług listów z Bombay pod 15tym Lipca, w Delhi zayadź miło krwawe powstanie przeciwko wszystkim Europejczykom, a to, żeby nie dopuścić osądzenia Naboba *Ferosipurskiego*, który agenta angielskiego *Frazera* zamordował. Nabob został oswobodzony. Sędzia Angielski, *P. Colvin* z wielą innemi Anglikami wymordowani, i miasto Delhi w posiadaniu Naboba zostaje. Gazety z Delhi pod 15tym Lipca, nie wzmiankują o tych wypadkach, i wiadomość ta wątpliwości jeszcze podlega. (A.P.S.Z.)

HISZPANIA.

Dnia 16go Listopada nastąpiło otwarcie posiedzenia Stanów Hiszpańskich, które Królowa, Rejentka, osobiście zagaiła. (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Professor w Monachium *Gruithausen*, utrzymywał przed niejakim czasem, że wynalazł jasne dowody, że Xiężyc jest zamieszkany. Cała Europa śmiała się z Bawarskiego Astronoma, lecz pomimo to, on pozostał nieugiętym w swém zdaniu, równie jak *Krzysztof Kolumb*, który zapowiedział bytność Nowego Świata. W Dziennikach Niemieckich wydrukowany jest wypadek postrzeżeń professora *Gruithausena* i ułożonego jego towarzysza, również Astronoma *Schretera*. Utrzymują oni: 1) że zaczynając od 55° szer. połud. do 65° szer. półn., powierzchnia Xiężycy pokryta jest roślinami. 2) że od 50° szer. półn. do 47° szer. połud., Xiężyc wystawia niewątpliwe oznaki istnienia żywych stworzeń, i nakoniec 3) że te oznaki bardzo są jawne, i że na nim dostrzegać można wielkie drogi w różnych kierunkach, a około równika tej planety, jedną nawet kolosalną budowę, i że naostatek, wszystkie razem wystawiają widok obszernego miasta, w bliskości którego widzieć się daje budowa, bardzo podobna do reduty z bastyonami.

— W gazecie mopachijskiej wydrukowano otrzymaną w tym tygodniu wiadomość, że o dwie godziny drogi od Aten zamordowana została przez rozbojników cała familia Grecka. Dotąd jeszcze nie wynaleziono zbrodniarzy, którzy na miejscu zbrodni zostawili topory, narzędzia swego złoczynstwa. — W górzystych miejscach nie łatwo jest ścigać rozbojników. Żołnierze, którzy służyli pod dowództwem Jenerała *Gordona* w Rumelii, opowiadają, jak często tacy Klefciowie naigrawali się z daremnych ich poszukiwań. Widzieli czasem rozbojników, zebranych w kupy ze stu ludzi, u posady lub na wierzchołku góry, a kiedy ścigający zbliżali się do miejsca, na którym nie dawno stali rozbojnicy, śladu już tam ich nie zostało. W ostatnim jednakże czasie, wielu z tych zdesperowanych złoczyńców pojmano i okutych przyprowadzono do Nauplii. (P. P.)

портретъ Герцога Бордоскаго *Фіески* отвѣчалъ, что купилъ его единственно для того, чтобъ обмануть Полицію; „ибо еслибъ мнѣ удалось скрыться, сказалъ онъ, то должны были бы думать, что покушеніе произведено Карлистомъ.“ *Фіески* показала также, что увидѣвъ передъ домомъ Г. *Лавока*, онъ почувствовалъ ургизеніе совѣсти, хотѣлъ было оставить свои намѣренія, призвать Г. *Лавока* и открыть ему все.—, Къ сожалѣнію, присовокупилъ онъ, — 12 лѣтъ онъ поставленъ былъ на другомъ мѣстѣ.“ Въ этой же части доклада содержатся историческій очеркъ жизни *Фіески* до совершенія злодѣйства, и извѣстія о его семействѣ. — Что касается до вины *Пепена*, то въ докладѣ приводятся разные отзывы его.“ Изъ другихъ обстоятельствъ открывается, что *Пепенъ* былъ знакомъ съ *Мореемъ*. Сдѣлана была очная ставка *Фіески*, съ *Мореемъ* и *Пепеномъ*; и первый показалъ, что передалъ *Пепену* счетъ о покупкѣ ружейныхъ стволовъ, для уплаты по оному. Изъ позднѣйшаго показанія *Фіески* открывается, что онъ рѣшился на злодѣйство въ концѣ Февраля мѣсяца, и думалъ привести его въ исполненіе во время парада 1 Мая, въ день тезоименитства Короля. Этимъ объясняется, почему онъ тогда уже нанялъ комнату. Онъ сообщилъ свое намѣреніе *Морее*, потому, что зналъ его за рѣшительнаго врага Правительства. *Морей* возразилъ: „еслибъ у меня были деньги, то я сдѣлалъ бы машину на свой счетъ, я знаю однако, человека, съ которымъ переговорю объ этомъ.“ — Онъ разумѣлъ *Пепена*. Вскорѣ потомъ видѣлся онъ съ *Фіески*, и когда *Пепенъ* спросилъ, сколько ему нужно денегъ, то первый отвѣчалъ: отъ 400 до 500 франковъ. Они вмѣстѣ покупали дерево для машины, а *Морей* доставилъ пороху и дробь.— Въ Сентябрѣ мѣсяцѣ сдѣлалъ *Фіески* другія показанія. Онъ разсказалъ, что 16 и 17 Іюля *Пепенъ* и *Морей* сходились для того, чтобъ свести счеты; — выданныя суммы должны были внесены въ записную книжку *Пепена*. — Книжка эта найдена въ послѣдствіи времени, и показанія *Фіески* подтвердились ею. Та же сумма (218 ф. 50 сан.) записана и въ книжкѣ *Фіески*, которая осталась въ рукахъ *Морея* и потомъ отыскана въ помойной ямѣ дома, въ которомъ онъ жилъ.— *Пепенъ* утверждалъ однако, въ свое оправданіе, что этотъ расходъ сдѣланъ былъ по другому совершенно предмету.— *Фіески* открылъ еще другой, чрезвычайно важный фактъ; именно, заговорщики условились, чтобъ вечеромъ, 27 числа, вдоль улицы Boulevard du Temple проѣхалъ кто нибудь на лошади, дабы *Фіески* могъ изъ своего дома направить по немъ свою машину.— Утверждали, что всадникомъ былъ *Пепенъ*. Последнее предположеніе, по видимому, несправедливо; столь же не вѣроятно, чтобъ то былъ *Морей*, ибо онъ находился въ это время въ комнатѣ *Фіески*. — Въ изслѣдованіи всадникомъ названъ *Боаро*, которому *Пепенъ* далъ для этого одну изъ двухъ своихъ лошадей; онъ проѣхалъ вдоль улицы съ кѣмъ-то, кого доселѣ не могли открыть. Впрочемъ, *Фіески*, по видимому, обвиняетъ во многомъ этого *Боаро*; наприимѣръ въ томъ, будто бы онъ требовалъ, чтобъ кинули жребій, кому совершить злодѣйство. (Спб. В.)

ГЕРМАНІЯ.

Мюнхенъ, 24-го Ноября.

Journal de Francfort содержитъ слѣдующія извѣстія изъ Вѣны:

„Между перемѣнами, которыя по слухамъ, произойдутъ между Государственными и Придворными Чиновниками, кажется, что сбудется вѣсть объ удаленіи Графа *Ревизкаго*, Венгерца, Канцлера Двора.

„На сихъ дняхъ выдетъ распоряженіе, разрѣшающее нижнимъ чинамъ, заниматься въ свободное отъ службы время и другими дѣлами, исключая тѣ, которыя оскорбляютъ достоинство общественнаго званія. Сіе новое учрежденіе имѣетъ цѣль побудить къ брачнымъ союзамъ, молодыхъ людей нижнихъ чиновъ, которые, получая весьма малое жалованье, по множеству способныхъ людей, долго должны ожидать производства, а не имѣя другаго источника доходовъ, нерѣдко принуждены оставаться на долго холостыми.“ (D. P.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 24-го Ноября.

Въ Пятницу представленъ былъ Королю Турецкій Посланникъ *Решидъ-Бей*, чрезъ Лорда *Пальмерстона*.

— Князь *Веллингтонъ* относился къ знатнѣйшимъ Членамъ Оксфордскаго Университета, совѣтуя сбли-

зоты сумненія ze względu na wdzięczność, jaką mu był winien. Była chwila, że chciał odstąpić planu swego, przywołać P. *Ladocat* i wyznać mu wszystko; ale niestety, dla legii dwunastej inne przeznaczono miejsce. Ta część zeznań *Fieschiego*, obejmuje zarazem cały rys historyczny jego życia aż do chwili popełnienia zbrodni, i szczegóły dotyczące rodziny jego. — Co się *Pepina* i jego współnictwa w zbrodni dotyczy, znajdując się w śledztwie różne oświadczenia jego. Z innych okoliczności okazuje się, że *Pepin* był znajomy *Morejowi*. W odbytej konfrontacji między *Fieschim*, *Morejem* i *Pepinem*, oświadczył pierwszy, że podał *Pepinowi* rachunek za łufki dla zapłacenja tychże. Z późniejszych zeznań *Fieschiego* wykrywa się, że pierwszy pomysłu do zbrodni, powziął on przy końcu miesiąca Lutego, spodziewając się, że będzie ją mógł spełnić w dniu 1szym Maja; jako w rocznicę Imienia Króla. To nasuwa także przekonanie, że już wtenczas najął pokój na bulwarku. Plan swój powierzył najpierw *Morejowi*, ponieważ znał go jako niezachwianego nieprzyjaciela Rządu. *Morey* powiedział mu: „Gdybym miał pieniądze, kazałbym moim kosztem zbudować machinę, ale znam kogoś, z kim o tém pomówię.“ Ten ktoś był *Pepin*. Wkrótce potem widział się z nim *Fieschi*, a zapytany od *Pepina*, wieleby potrzebował na to pieniędzy? odpowiedział, że 400 do 500 franków. *Pepin* poszedł z nim potem do handlującego drzewem, którego potrzebną ilość kupił, a *Morey* dostawił prochu i kul do nabijania. W miesiącu Wrześniu, pozyskał *Fieschi* nowe jeszcze zeznania. Zapewnił, że 16 lub 17 Lipca szli się *Morey* i *Pepin* dla wzajemnego obracehowania, tudzież, że wydawane kwoty, w księdze konotacyoney *Pepina*, powinnyby znajdować się zapisane. Podobno, że znaleziono później tę książkę i sprawdzili się z niey zeznania *Fieschiego*. Jednaka summa, (218 franków 50 cent.) była także zapisana w *Fieschiego* księdze konotacyoney, która pozostała była przy *Moreju*, a ten wrzucił ją do miejsca wylewania pomoy. *Pepin* utrzymuje wszelako w obronie swojej, że to był wypadek innego woale przeznaczenia. Jedno jeszcze niemały wagi zeznanie zrobił *Fieschi*, to jest, iż zgodzono się, że wieczorem dnia 27go będzie kto przejeżdżał się konno wzdłuż bulwarku, a żeby *Fieschi* mógł z okna swego dobrze machinę wyrzycować. Żeby tym jeźdźcem był *Pepin*, nie jest rzeczą dowiedzioną; nie mógł nim bydz podobnie i *Morey*, bo ten znajdował się natenczas z *Fieschim* w pokoju. W śledztwie skazany jest *Boireau*, któremu *Pepin* dał na ten cel jednego swojego konia, a który przejeżdżał się wzdłuż bulwarku z jakąś drugą jeszcze osobą dotąd nie wysledzoną. *Fieschi* zarzuca wiele rzeczonemu *Boireau* w tém, jakoby on żądał, a żeby rzuciono losy, kto ma wykonać zbrodnię.“ (G. C.)

НИЕМЦЫ.

Monachium, dnia 21 Listopada.

Journal de Francfort zawiera następujące wiadomości z Wiednia:

„Zpomiedzy zmian, które, według obiegającej pogłoski, mają zayść pomiędzy wielkimi Urzędnikami Państwa i Dworu, sprawdzi się, podobno jedynie wieść o usunięciu Hrabiego *Rewickiego*, Węgrzyna. Kanclerza Nadwornego.

„Tęmi dniami ma wyszść urządzenie, dozwalające niższym urzędnikom trudnić się, w godzinach wolnych od obowiązków inném zarobkowym zatrudnieniem. Z tych ostatnich wyjęte będą te jedynie, któreby uwalczaly powadze urzędu publicznego. Nowa ta ustawa ma na celu obudzić ducha do związków małżeńskich pomiędzy klasą młodych, niższych urzędników, którzy nader szczerpłą płacę biorąc, dla natłoku zdalnych ludzi długo bez posunięcia pozostać muszą, a niemając znikąd innego dochodu, skazani są na długoletnie bezżenstwo.“ (Dz. P.)

WIELKA BRYTANIA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 24 Listopada.

W piątek Królowi przedstawiany był Poseł Turcki, *Reszid-Bey*, przez Lorda *Palmerstona*.

— Xiążę *Wellington* pisał do znaczniejszych Członków Uniwersytetu Oxfordskiego radząc, zbliżyć się do